

Sygn. akt VI Ka 1066/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Ludmiła Tułaczko

Sędziowie: SO Anna Zawadka (spr.)

SO Włodzimierz Suwała

protokolant: prot. sądowy - stażysta Łukasz Sierdziński

przy udziale prokuratora Jerzego Kopia

po rozpoznaniu dnia 15 stycznia 2016 r.

sprawy K. Z. (1) s. J. i E., ur. (...) w W.

oskarżonego o przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zb.
z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw.
z art. 64 § 2 kk, art. 119 § 1 kw

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w W.

z dnia 10 lutego 2014 r. sygn. akt IV K 63/13

I. zmienia wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, że:

1. uchyla rozstrzygnięcia z pkt 7 i 8 części dyspozytywnej wyroku oparte o art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 63 § 1 k.k.;
2. orzeczone w pkt 1 i 2 wyroku kary pozbawienia wolności łagodzi do 1 (jednego) roku, orzeczoną w pkt 4 wyroku karę pozbawienia wolności łagodzi do 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy;
3. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu K. Z. (1) karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;
4. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 27.07.2012r. do dnia 21.08.2013r.
5. uchyla rozstrzygnięcie z pkt 5 części dyspozytywnej wyroku i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w. postępowanie o czyn z art. 119 § 1 k.w. umarza, a kosztami postępowania w tej części obciąża Skarb Państwa;

II. w pozostałej zaskarżonej części wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. K. kwotę 619,92 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w instancji odwoławczej oraz podatek VAT.

IV. zwalnia oskarżonego od kosztów postępowania w sprawie przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa;

SSO Anna Zawadka SSO Ludmiła Tułaczko SSO Włodzimierz Suwała

Sygn. akt VI Ka 1066/14

UZASADNIENIE

K. Z. (2) oskarżony o to, że:

I. W dniu 26 lipca 2012r. w W. na chodniku przy ul. (...) przy rogu ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia złotego łańcuszka z zawieszka w kształcie chińskiego smoka poprzez jego zerwanie z szyi pokrzywdzonej, powodując straty w wysokości ok. 1.500 zł, działając tym na szkodę K. W., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. W dniu 18 lipca 2012r. w W. przy ul. (...) z pomieszczenia w siedzibie Oddziału Rejonowego (...) Związku Emerytów, Rencistów i (...) usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci laptopa m-ki H. (...) o wartości ok. 2000 zł, działając tym na szkodę (...) Związku Emerytów, Rencistów i (...), przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

III. W nocy z dn. 24/25 lipca 2012r. w W. przy ul. (...) dokonał włamania do samochodu m-ki S. (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie szyby w prawych przednich drzwiach, a następnie kradzieży z wnętrza pojazdu radia m-ki K. i nawigacji samochodowej, powodując straty o łącznej wartości 1000 zł, działając tym na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. w W., przy czym czynu tego dopuścił się po odbyciu co najmniej 1 roku pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

IV. W nocy z dn. 24/25 lipca 2012r. w W. przy ul. (...) dokonał włamania do samochodu m-ki O. (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie szyby w prawych przednich drzwiach, a następnie kradzieży z wnętrza pojazdu panelu od radia m-ki P. o wartości 750 zł, działając tym na szkodę A. W., przy czym czynu tego dopuścił się po odbyciu co najmniej 1 roku pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

V. W dniu 25 lipca 2012r. w W. przy ul. (...) dokonał włamania do samochodu m-ki T. (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie tylnej szyby, a następnie kradzieży z wnętrza pojazdu laptopa m-ki D. model (...) o nr seryjnym (...) o wartości 1358 zł oraz laptopa m-ki D. model (...) o nr seryjnym (...) o wartości 1455 zł, powodując straty o łącznej wartości 2813 zł, działając tym na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. z/s w W., przy czym czynu tego dopuścił się po odbyciu co najmniej 1 roku pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

VI. W nocy z dn. 24/25 lipca 2012r. w W. przy ul. (...) dokonał włamania do samochodu m-ki A. (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie szyby w lewych przednich drzwiach, a następnie kradzieży z wnętrza pojazdu panelu od radia m-ki P. o nieustalonej wartości, działając tym na szkodę B. O., przy czym czynu tego dopuścił się po odbyciu co najmniej 1 roku

pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

VII. W nocy z dn. 24/25 lipca 2012r. w W. przy ul. (...) róg ul. (...) dokonał włamania do samochodu m-ki S. (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie szyby w prawych przednich drzwiach oraz uszkodzenie lewej przedniej szyby nie powodując jej wybicia, a następnie kradzieży z wnętrza pojazdu radia m-ki P. wraz z panelem, powodując straty o łącznej wartości ok. 1200 zł, działając tym na szkodę S. B., przy czym czynu tego dopuścił się po odbyciu co najmniej 1 roku pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

VIII. W nocy z dn. 24/25 lipca 2012r. w W. przy ul. (...) dokonał włamania do samochodu m-ki S. (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie szyby w lewych przednich drzwiach, a następnie kradzieży z wnętrza pojazdu panelu od radia m-ki B. o wartości 500 zł, działając tym na szkodę A. M. (1), przy czym czynu tego dopuścił się po odbyciu co najmniej 1 roku pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

IX. W nocy z dn. 24/25 lipca 2012r. w W. przy ul. (...) usiłował dokonać kradzieży radia z samochodu m-ki F. (...) o nr rej. (...) po uprzednim włamaniu się poprzez wybicie szyby w prawych przednich drzwiach, powodując straty o wartości 500 zł, działając tym na szkodę K. P., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencję pokrzywdzonego, przy czym czynu tego dopuścił się po odbyciu co najmniej 1 roku pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

X. W nocy z dn. 25/26 lipca 2012r. w W. przy ul. (...) róg ul. (...) dokonał włamania do samochodu m-ki O. (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie szyby w prawych przednich drzwiach, a następnie kradzieży z wnętrza pojazdu panelu od radia m-ki B. o wartości 300 zł, działając tym na szkodę T. S., przy czym czynu tego dopuścił się po odbyciu co najmniej 1 roku pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

XI. W dniu 26 lipca 2012r. w W. w barze (...) przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia łańcuszka złotego wraz z zawieszka z Matką Boską o wartości 1000 zł poprzez zerwanie z szyi pokrzywdzonej, działając tym na szkodę D. A., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XII. W nocy z dn. 25/26 lipca 2012r. w W. przy ul. (...) dokonał włamania do samochodu m-ki P. (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie szyby w prawych przednich drzwiach powodując straty o wartości 150 zł, a następnie kradzieży z wnętrza pojazdu panelu od radia m-ki A. o łącznej wartości 150 zł, czym spowodował straty o łącznej wartości 300 zł, działając tym na szkodę R. Z., przy czym czynu tego dopuścił się po odbyciu co najmniej 1 roku pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

XIII. W nocy z dn. 24 lipca 2012r. w W. przy ul. (...) dokonał włamania do samochodu m-ki V. (...) o nr rej. (...)VT poprzez wybicie szyby w lewych przednich drzwiach, a następnie kradzieży z wnętrza pojazdu radia m-ki P. oraz

nawigacji m-ki M. M. o łącznej wartości 400 zł, działając tym na szkodę P. i S. S., przy czym czynu tego dopuścił się po odbyciu co najmniej 1 roku pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

XIV. W nocy z dn. 23/24 lipca 2012r. w W. przy ul. (...) dokonał włamania do samochodu m-ki A. (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie szyby w prawych przednich drzwiach, a następnie kradzieży z wnętrza pojazdu radia m-ki P. wraz z panelem i płytą CD o wartości 80 zł, działając tym na szkodę A. M. (2) i M. K., przy czym czynu tego dopuścił się po odbyciu co najmniej 1 roku pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

XV. W nocy z dn. 23/24 lipca 2012r. w W. przy ul. (...) usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do samochodu marki D. (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie szyby w prawych przednich drzwiach, powodując straty o wartości 500 zł, a następnie kradzieży mienia z wnętrza pojazdu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na brak przedmiotów nadających się do zaboru, czym działał na szkodę A. S., przy czym czynu tego dopuścił się po odbyciu co najmniej 1 roku pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

XVI. W nocy z 19/20 lipca 2012r. w W. przy ul. (...) usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do samochodu marki T. (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie szyby w prawych przednich drzwiach, powodując straty o wartości 1000 zł, a następnie kradzieży mienia z wnętrza pojazdu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na brak przedmiotów nadających się do zaboru, czym działał na szkodę K. G., przy czym czynu tego dopuścił się po odbyciu co najmniej 1 roku pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

XVII. W bliżej nieustalonym czasie w miesiącu lipcu 2012r. do dnia 26.07.2012r. w W. z korytarza wnętrza budynku przy ul. (...) klatka A dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru marki W. (...) o nr seryjnym (...) a wartości 260 zł, działając na szkodę A. O., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Po rozpoznaniu sprawy o sygn. IV K 63/13 Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi -Południe w W. wyrokiem z dnia 10 lutego 2014 r. orzekł:

1. oskarżonego K. Z. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu w pkt I, XI czynów z których każdy wyczerpuje dyspozycję art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to za każdy z czynów z pkt I, XI na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierzył mu kary po 2 (dwa) lata pozbawienia wolności'

2. oskarżonego K. Z. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt II czynu wyczerpującego dyspozycję z art.13 § 1 k.k. w zw. z art. 278§ 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

3. oskarżonego K. Z. (1) w ramach zarzucanych mu w pkt III, IV, VI do X i XII do XV zachowań:

- uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt III zachowania

- uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt IV zachowania z tym, że ustalił wartość skradzionego panelu od radia na kwotę 450 zł

- w ramach zarzucanego mu w pkt VI zachowania uznał za winnego tego, że w nocy z dn. 24/25 lipca 2012r. w W. przy ul. (...) dokonał włamania do samochodu m-ki A. (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie szyby w lewych przednich drzwiach, powodując szkodę w kwocie 486 zł a następnie kradzieży z wnętrza pojazdu panelu od radia m-ki P. o wartości 300 zł, działając tym na szkodę B. O.,

- w ramach zarzucanego mu w pkt VII zachowania uznał za winnego tego, że w nocy z dn. 24/25 lipca 2012r. w W. przy ul. (...) róg ul. (...) dokonał włamania do samochodu m-ki S. (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie szyby w prawych przednich drzwiach oraz uszkodzenie czołowej szyby, powodując szkodę w kwocie 600 zł a następnie kradzieży z wnętrza pojazdu radia m-ki P. wraz z panelem wartości 150 zł, działając tym na szkodę S. B.,

- uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt VIII zachowania

- uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt IX zachowania z tym, że ustalił wartość radia mającego być przedmiotem zaboru na kwotę 400 zł a wartość wybitej szyby na kwotę 100 zł

- w ramach zarzucanego mu w pkt X zachowania uznał za winnego tego, że w nocy z dn. 25/26 lipca 2012r. w W. przy ul. (...) róg ul. (...) dokonał włamania do samochodu m-ki O. (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie szyby w prawych przednich drzwiach, powodując szkodę w kwocie 240 zł a następnie kradzieży z wnętrza pojazdu panelu od radia m-ki B. o wartości 150 zł, działając tym na szkodę T. S.

- uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt XII zachowania, z tym, że ustalił wartość skradzionego panelu od radia na kwotę 150 zł,

- uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt XIII zachowania, z tym że ustalił wartość skradzionego mienia na kwotę 300 zł

- uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt XIV zachowania

- w ramach zarzucanego mu w pkt XV zachowania uznał za winnego tego, że w nocy z 23/24 lipca 2012r. w W. przy ul. (...) usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do samochodu marki D. (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie szyby w prawych przednich drzwiach, powodując straty o wartości 500 zł, a następnie kradzieży mienia z wnętrza pojazdu, lecz zamierzonego celu zaboru nie osiągnął z uwagi na brak przedmiotów nadających się do zaboru, czym działał na szkodę A. S.,

przy czym ustalił, iż wyżej opisanych zachowań dopuścił się w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przed upływem 5 lat od odbycia łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 k.k. za umyślne przestępstwo podobne, tym samym uznał go za winnego czynu wyczerpującego dyspozycję z art.13 §1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. za który na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów skazuje oskarżonego, zaś na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 11 §3 k.k. wymierzył mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności,

4. oskarżonego K. Z. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt XVI czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

5. oskarżonego K. Z. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt XVII czynu z tym, że ustalił przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k., iż wyczerpuje on dyspozycję art. 119 § 1 kw i za to wymierzył mu karę 20 (dwadzieścia) dni aresztu'

6. oskarżonego K. Z. (1) uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu w pkt V czynu,
7. na podstawie art. 85 kk , art. 86 § 1 k.k. orzeczone w pkt 1-4 kary pozbawienia wolności łączy i wymierzył oskarżonemu karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności,
8. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary łącznej 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania od dnia 27.10.2012r. do dnia 21.08.2013r. ,
9. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz S. B. kwoty 150 zł,
10. na podstawie art. 230 §2 kpk nakazał zwrot oskarżonemu dowodu rzeczowego wymienione pod poz. 5,6,9,10,11 wykazu dowodów rzeczowych (...) -107/13,
11. na podstawie art. 44 § 2 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wymienionych pod poz.1,4,12 wykazu Drz 99-107/13,
12. na podstawie art. 231 § 1 kpk nakazał złożenie do depozytu sądowego dowodu rzeczowego wymienionego pod poz 7 wykazu dowodów rzeczowych Drz 99-107/13,
13. na podstawie art. 627 kpk , art. 624 § 1 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 400 zł tytułem opłaty, oraz kwotę 120 zł tytułem częściowych kosztów sądowych, w pozostałej części zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Apelacje od powyższego wyroku wnieśli oskarżony i jego obrońca. Oskarżony K. Z. (1) jak wynika z treści apelacji wyrok zaskarżył w całości w części skazującej i podniósł, że nie był świadomy swojego postępowania i czynów, a w toku postępowania przygotowawczego oraz sądowego nie został przebadany przez biegłych lekarzy psychiatrów i nie ustalono jego poczytalności. Wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. W toku postępowania odwoławczego po dopuszczeniu dowodu z opinii sądowno-psychiatrycznej oraz po przeprowadzeniu obserwacji sądowno-psychiatrycznej oskarżony zmodyfikował wniosek odwoławczy i wniósł o znaczne złagodzenie wymierzonej kary pozbawienia wolności oraz warunkowe zawieszenie jej wykonania.

Obrońca oskarżonego zaskarżył wyrok w części na korzyść oskarżonego.

1. W zakresie czynów określonych w pkt 1,2 , 3, 4, 7 na podstawie art. 438 pkt 4 kpk zarzucił orzeczenie względem oskarżonego rażąco niewspółmiernej kary,
2. W zakresie czynu określonego w pkt 5 zaskarżonego wyroku na podstawie art. 438 pkt 4 kpk w zw. z art. 109 kpw zarzucił orzeczenie względem oskarżonego rażąco niewspółmiernej kary;
3. W zakresie pkt 8 zaskarżonego wyrok na podstawie art. 438 pkt 2 kpk zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego tj.
 - art. 63 k.k. poprzez nieprawidłowe zaliczenie oskarżonemu okresu tymczasowego aresztowania od dnia 27 października 2012r. do dnia 21 sierpnia 2013r. podczas gdy z materiału sprawy wynika, że oskarżony pozbawiony został wolności już w dniu 27 lipca 2012r. kiedy to zatrzymany został przez funkcjonariuszy policji i następnie do dnia 21 sierpnia 2013r. stosowany był względem niego środek izolacyjny;
4. w zakresie nałożenia na oskarżonego obowiązku naprawienia szkody pokrzywdzonemu S. B. poprzez zapłatę kwoty 150 zł (pkt 9 wyroku), zarzucił na podstawie art. 438 pkt 1 kpk naruszenie przepisów prawa procesowego tj.
 - art. 415 § 5 kpk w zw. z art. 415 § 3 kpk polegającego na orzeczeniu obowiązku naprawienia szkody pokrzywdzonemu w wysokości 150 zł bez uprawdopodobnienia przez pokrzywdzonego wysokości szkody;

5. w zakresie nałożenia na oskarżonego obowiązku dokonania opłaty kwoty 400 zł oraz kwoty 120 zł tytułem częściowych kosztów sądowych (pkt 14 wyroku), zarzucił na podstawie art. 438 pkt 1 kpk naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 624 kpk poprzez niezwołnienie oskarżonego w całości od kosztów sądowych wobec ustalenia w toku postępowania, iż oskarżony nie posiada majątku oraz pozostaje na utrzymaniu matki;

Ponadto zarzucił :

-naruszenie przepisów postępowania tj.

-art. 291 kpk, art. 292 kpk, art. 293 kpk i art. 294 kpk poprzez brak wydania postanowienia w sprawie upadku zabezpieczenia majątkowego zastosowanego względem oskarżonego postanowieniem prokuratora z dnia 28 lipca 2012r. (k. 169 akt sprawy), podczas gdy co najmniej w kwocie 370 zł przedmiotowe zabezpieczenie powinno być zwolnione i wydane oskarżonemu;

-art. 193 § 1 kpk w zw. z art. 202 kpk poprzez niedopuszczenie dowodu z opinii biegłych psychiatrów celem stwierdzenia okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy a mianowicie wydania opinii o stanie zdrowia psychicznego oskarżonego w chwili popełnienia czynu jak i aktualnego stanu zdrowia mimo iż z zeznań P. W. (k.22) oraz wyjaśnień oskarżonego (k.167, k. 482, k. 637) wynika, że oskarżony uzależniony był od heroiny i pod wpływem swojego uzależnienia (w celu uzyskania środków finansowych) dokonywał czynów inkryminowanych, a w trakcie pobytu w zakładzie karnym w R. odbywał terapię z powodu uzależnienia od środków odurzających tym samym istniała przesłanka do przeprowadzenia badań przez biegłych.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca wnosił o:

1. W zakresie czynów w pkt 1,2, 3, 4, 7 zaskarżonego wyroku o zmianę poprzez orzeczenie względem oskarżonego najniższej kary,
2. W zakresie czynu określonego w pkt 5 zaskarżonego wyroku o zmianę orzeczenia względem oskarżonego kary w wymiarze najniższego wymiaru kary,
3. W zakresie zaliczenia oskarżonemu okresu tymczasowego aresztowania na poczet orzeczonej kary o zmianę poprzez zaliczenie oskarżonemu faktycznego pozbawienia wolności od dnia 27 lipca 2012r. do dnia 21 sierpnia 2013r.,
4. W zakresie nałożenia na oskarżonego obowiązku naprawienia szkody pokrzywdzonemu S. B. o zmianę poprzez nieuwzględnienie wniosku o naprawienie szkody;
5. W zakresie nałożenia na oskarżonego obowiązku dokonania opłaty 400 zł oraz kwoty 120 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów sądowych o zmianę poprzez całkowite zwolnienie oskarżonego z obowiązku zwrotu kosztów;
6. W zakresie oddalonego przez Sąd I instancji wniosku oskarżonego, wnosił na podstawie art. 452 § 2 kpk o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych psychiatrów celem stwierdzenia okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy a mianowicie wydania opinii o stanie zdrowia psychicznego oskarżonego w chwili popełnienia czynu jak i aktualnego stanu zdrowia;

Obrońca na wypadek nieuwzględnienia powyższych wniosków złożył alternatywny wniosek o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje wniesione przez oskarżonego i jego obrońcę okazały się skuteczne w tym tylko stopniu, że spowodowały zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie rozstrzygnięć o karach jednostkowych i karze łącznej oraz w zakresie uchylenia rozstrzygnięcia dotyczącego wykroczenia przypisanego oskarżonemu w pkt 5 wyroku.

Sąd Odwoławczy orzeczoną karę łączną złagodził do 4 lat pozbawienia wolności. Natomiast podniesiony w apelacji oskarżonego zarzut w zakresie przyjęcia, iż działał w stanie niepoczytalności nie był celowy i zasadny. Tym samym nie mógł zostać uwzględniony wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Zasługiwał także na uwzględnienie zarzut wskazany w apelacji oskarżonego odnośnie braku ustalenia stanu poczytalności oskarżonego w chwili czynu i wniosek dowodowy w apelacji obrońcy co skutkowało uzupełnieniem przewodu sądowego przez Sąd odwoławczy poprzez zasięgnięcie opinii sąдово-psychiatrycznej (k.877-894) oraz sąдово-psychologicznej (k.895-920).

Wskazać w tym miejscu należy, że uzupełnienie przewodu sądowego przez Sąd Okręgowy w toku postępowania odwoławczego poprzez dopuszczenie dowodu z opinii sąдово-psychiatrycznej i sąдово-psychologicznej nie zmieniło w żaden sposób wymowy materiału dowodowego zebranego przez Sąd Rejonowy. Biegli lekarze psychiatrzy na podstawie analizy akt sprawy oraz wyników obserwacji przeprowadzonej w Oddziale Psychiatrii Sądowej Aresztu Śledczego W. M. w okresie od 12.10.2015r. do 09.11.2015r., nie stwierdzili u K. Z. (1) objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznali u badanego osobowość nieprawidłową i uzależnienie mieszane od środków psychoaktywnych. Ten stan psychiczny w odniesieniu do zarzucanych oskarżonemu czynów nie zniósł ani nie ograniczał jego zdolności rozpoznania znaczenia czynów ani zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Według lekarzy psychiatrów K. Z. (1) w aktualnym stanie psychicznym może uczestniczyć w postępowaniu procesowym i prowadzić obronę w sposób samodzielny i rozsądny. Natomiast z opinii sąдово-psychologicznej wynika, że u oskarżonego stwierdzono ogólną sprawność umysłową na poziomie inteligencji przeciętnej. Brak jednoznacznych psychologicznych wskaźników organicznego uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego, zachodzi prawdopodobieństwo symulacji zaburzeń. Biegła psycholog określiła osobowość oskarżonego jako nieprawidłową, dyssocjalną.

Kontrola instancyjna zaskarżonego wyroku potwierdza, że Sąd I instancji w sposób prawidłowy ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie, zaś zgromadzone dowody ocenił zgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, za wyjątkiem jednego czynu z pkt V od którego to zarzutu został uniewinniony, a wyrok w tej części nie został zaskarżony. Natomiast w części skazującej wina oskarżonego w ocenie Sądu Okręgowego nie budzi jakichkolwiek wątpliwości. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy prowadzi do wniosku, iż oskarżony dopuścił się zarzucanych mu występków. Powyższy wniosek znajduje potwierdzenie przede wszystkim w protokołach oględzin i zeznaniach świadków – pokrzywdzonych, którzy opisali sposób dokonania i usiłowania kradzieży oraz kradzieży z włamaniem, a ponadto wskazali wartość poniesionych strat. Ponadto wina oskarżonego w zakresie czynu I znajduje potwierdzenie w protokole okazania oskarżonego pokrzywdzonej K. W. (k.19), która rozpoznała bez żadnych wątpliwości oskarżonego po rysach twarzy wskazując go jako sprawcę kradzieży jej złotego łańcuszka z przywieszką poprzez zerwanie go z szyi. W zakresie czynu II wina oskarżonego znajduje potwierdzenie w opinii biologicznej (k.374) śladu krwi znalezionej na reklamówce porzuconej przez sprawcę podczas usiłowania kradzieży laptopa. W trakcie badań śladu wyizolowano DNA, którego profil jest zgodny z profilem DNA K. Z. (1). W zakresie czynów XIII i XVI dowodem potwierdzającym winę oskarżonego jest opinia z zakresu badań chemicznych (k.353-361) z której wynika, że drobiny szkła zabezpieczone z ubrania oskarżonego są podobne do fragmentów szkieł zabezpieczonych z szyby samochodu marki T. (...) nr rej. (...) oraz samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) i mogą pochodzić z szyb tych samochodów.

Sąd Okręgowy w pełni podzielił również okoliczności wskazane przez Sąd Rejonowy w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, które przemawiały za przyjęciem odpowiedzialności oskarżonego za popełnione czyny kradzieży z art. 278 § 1 k.k. w warunkach recydywy określonej w art. 64 § 1 k.k. oraz za popełnione czyny kradzieży z włamaniem z art. 279 § 1 k.k. w warunkach czynu ciągłego oraz w warunkach recydywy określonej w art. 64 § 2 k.k. Samo przypisanie oskarżonemu powrotu do przestępstwa jest prawidłowe i wynika z odpisu wyroku łącznego Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe z dnia 8 września 2011r. w sprawie o sygn. IV K 905/10 (k.285-288), którym to K. Z. (1) wymierzono karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności w wyniku połączenia m.in. kary

jednostkowej orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi –Południe w W. w sprawie IV K 794/07 za popełnienie przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. K. Z. (1) odbywał karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności w dniach od 13.10.2008r. do 13.06.2010r.

Sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił, iż K. Z. (1) dopuścił się przypisanych mu w pkt 1 i 2 czynów z art. 278 § 1 k.k., w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, orzeczonej za przestępstwo podobne do przestępstwa, którego dopuścił się w okolicznościach niniejszej sprawy. Oskarżony popełnił więc przestępstwa kradzieży w warunkach recydywy w rozumieniu art. 64 § 1 k.k., dlatego też należało je zakwalifikować z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Sąd pierwszej instancji prawidłowo także ustalił, iż K. Z. (1) dopuścił się przypisanych mu w pkt 3 i 4 czynów z art. 279 § 1 k.k., w ciągu 5 lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 k.k. za umyślne przestępstwo kradzieży z włamaniem. Oskarżony popełnił więc przestępstwa kradzieży z włamaniem w warunkach recydywy szczególnej wielokrotnej określonej w art. 64 § 2 k.k., dlatego też należało je zakwalifikować z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

Nie budzi również wątpliwości Sądu Odwoławczego prawidłowość przyjętej w pkt 3 wyroku kumulatywnej kwalifikacji prawnej w zw. z art. 288 § 1 k.k. skoro w trakcie dokonywania lub usiłowania kradzieży z włamaniem sprawca, przełamując zabezpieczenie (wybijając szyby w samochodach) spowodował uszkodzenia mienia wydatnie wykraczające poza wartość zabranego w każdym przypadku mienia w postaci paneli od radia i nawigacji. Nie wzbudza także kontrowersji przyjęta w pkt 3 konstrukcja czynu ciągłego odnośnie różnych form stadialnych czynów zabronionych tj. usiłowania kradzieży z włamaniem i dokonania, skoro wszystkie przypisane w tym pkt zachowania zostały podjęte przez oskarżonego w krótkich odstępach czasu (w ciągu trzech nocy z 23/24 lipca 2012r., z 24/25 lipca 2012r. i 25/26 lipca 2012r.) oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia łatwej korzyści majątkowej, którą mógłby przeznaczyć na zakup środków odurzających od których był uzależniony.

Odnośnie czynu przypisanego oskarżonemu w pkt 5 wyroku to prawidłowa jest kwalifikacja prawna tego czynu przyjęta przez Sąd Rejonowy z art. 119 § 1 kw z uwagi na wartość przedmiotu zaboru ustaloną na kwotę 260 zł, która nie przekraczała w dacie orzekania ¼ wysokości minimalnego wynagrodzenia czyli kwoty 420 zł (minimalne wynagrodzenie w 2014r. wynosiło 1680 zł).

Zgodnie z przepisami kodeksu wykroczeń – karalność orzekania w sprawach o wykroczenia przedawnia się najpóźniej z upływem dwóch lat, licząc od dnia popełnienia wykroczenia (art. 45 § 1 kw). Ten czas w sprawie niniejszej już upłynął. Konkretnie stało się to w dniu 26.07.2014 roku. Z tych też względów rozstrzygnięcie z pkt 5 wyroku należało uchylić i postępowanie w tym zakresie umorzyć w oparciu o art. 5 § 1 pkt. 4 kpsw.

Sąd Okręgowy podzielił jednak zarzut obrońcy oskarżonego dotyczący rażącej niewspółmierności orzeczonych w pkt 1, 2 i 4 wyroku kar jednostkowych oraz kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt 7. Sąd Rejonowy przy wymiarze kary wprawdzie wziął pod uwagę dyrektywy przewidziane w art. 53 k.k., niemniej jednak orzekając wobec oskarżonego kary jednostkowe we wskazanym wymiarze, nie nadał im odpowiedniego znaczenia. Sąd pierwszej instancji rozważył istnienie okoliczności zarówno łagodzących, jak i obciążających, jednakże Sąd Okręgowy poddając kontroli odwoławczej niniejszą sprawę dopatrywał się dalszych okoliczności uzasadniających wymierzenie oskarżonemu kary łagodniejszej, których Sąd Rejonowy nie dostrzegł takich jak przyznanie się do winy i przeproszenie pokrzywdzonych. Sąd Rejonowy do okoliczności łagodzących zaliczył wprawdzie postawę oskarżonego w toku procesu jednak nie wskazał szczegółowo czy uwzględnił przy tym wyłącznie przyznanie się do winy czy też złożenie dość szczegółowych wyjaśnień już na etapie postępowania przygotowawczego, kiedy oskarżony ujawnił przed organami ścigania okoliczności związane z popełnieniem szeregu występów, których nie wiązano wcześniej z jego osobą.

W związku z powyższym dokonano zmiany zaskarżonego wyroku i orzeczono wobec K. Z. (1) kary po 1 roku pozbawienia wolności za czyny z pkt I, II i XI (wymierzone w pkt 1 i 2 wyroku) oraz karę 1 roku i 6 miesięcy za czyn z pkt XVI (pkt 4 wyroku). Konsekwencją złagodzenia kar jednostkowych za te czyny było złagodzenie kary łącznej do

4 lat pozbawienia wolności czyli wymierzenie jej na zasadzie absorpcji. W pierwszej kolejności należy zauważyć, iż pomiędzy czynami oskarżonego zachodzi ścisły związek podmiotowo-przedmiotowy.

Zważyć należy, iż „wymiar kary łącznej opiera się na stopniu związku podmiotowo-przedmiotowego pomiędzy poszczególnymi przestępstwami. Związek przedmiotowy wynika z tożsamości pokrzywdzonych, ilości i rodzaju naruszonych dóbr prawnych, sposobu działania sprawcy, bliskości czasowej poszczególnych przestępstw. W związku podmiotowym chodzi o pobudki jakimi kierował się sprawca, podobieństwo rodzajów winy, zamiarów” (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 30 października 2013 r., sygn. akt II AKa 157/13).

Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku sąd przy wymiarze kary łącznej miał na względzie związek podmiotowo- przedmiotowy, ale nie ocenił jego stopnia. Analizując okoliczności popełnienia wskazanych czynów należy wskazać, że wszystkie czyny zostały popełnione w niewielkim odstępie czasowym na przestrzeni 9 dni, były skierowane przeciwko mieniu, a motywacja sprawcy była za każdym razem taka sama tj. chęć uzyskania środków pieniężnych na zakup środków odurzających.

Z opinii sądowo-psychologicznej wynika, że oskarżony ze względu na uzależnienie od narkotyków został zakwalifikowany do terapii odwykowej w warunkach zakładu karnego gdzie obecnie odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną w innej sprawie. Pozostając w placówkach penitencjarnych oskarżony nie przejawiał w ostatnim okresie zachowań dezadaptacyjnych, jego zachowanie oceniono jako poprawne. W porównaniu do wcześniejszych nieprawidłowych zachowań podczas pobytów w izolacji penitencjarnej, oskarżony pozytywnie zmienił swoje postępowanie ponieważ wcześniej nie wyrażał zgody na leczenie odwykowe, był karany dyscyplinarnie, profilaktycznie był objęty wzmożonym nadzorem penitencjarno-ochronnym. Oskarżony ma jednak wyraźne trudności z uzyskiwaniem prawidłowej adaptacji społecznej i wykazuje tendencje do łamania oraz lekceważenia norm i zasad współżycia społecznego.

Niezasadny okazał się wniosek oskarżonego w przedmiocie warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności tym bardziej, że rozmiar orzeczonej kary oraz brak pozytywnej prognozy kryminologicznej uniemożliwia warunkowe zawieszenie jej wykonania na podstawie przepisu art. 69 § 1 i 2 k.k.

Rację ma obrońca oskarżonego podnosząc zarzut zaliczenia na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności błędnego okresu tymczasowego aresztowania. Z akt sprawy wynika, że wobec oskarżonego K. Z. (1) w toku postępowania stosowano tymczasowe aresztowanie w okresie od dnia 27 lipca 2012r. do 21 sierpnia 2013r. Z powyższych względów należało więc zaliczyć na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności prawidłowy okres rzeczywistego pozbawienia wolności w tej sprawie.

Nie można jednak podzielić argumentacji obrońcy oskarżonego odnośnie naruszenia przepisu prawa procesowego tj. art. 415 § 5 kpk w zw. z art. 415 § 3 kpk polegającego na zobowiązaniu oskarżonego na podstawie art. 46 § 1 k.k. do naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz S. B. (pokrzywdzonego czynem VII) kwoty 150 złotych. Wbrew twierdzeniom obrońcy określenie wysokości szkody wynikającej z kradzieży radia marki P. wraz z panelem na kwotę 150 zł nie jest kwotą zawyżoną biorąc pod uwagę standardową wartość tego typu przedmiotów. Wydaje się nawet kwotą dość nisko oszacowaną przez pokrzywdzonego w aspekcie cen rynkowych. Pokrzywdzony S. B. na rozprawie przyznał, iż ubezpieczyciel pokrył wartość szkody wynikającej z wybicia szyby w samochodzie dlatego złożył wniosek o zasądzenie odszkodowania tylko za zabrane radio w kwocie 150 zł. W ocenie Sądu Odwoławczego wysokość tego odszkodowania z całą pewnością nie przekracza wysokości szkody poniesionej przez pokrzywdzonego.

Zarzut obrońcy dotyczący braku wydania postanowienia w sprawie upadku zabezpieczenia majątkowego zastosowanego wobec oskarżonego na etapie postępowania przygotowawczego również należy uznać za chybiony. Zgodnie z art. 294 § 1 k.p.k. zabezpieczenie majątkowe na mieniu oskarżonego upada dopiero gdy nie zostaną prawomocnie orzeczone: grzywna, przepadek, nieważka, świadczenie pieniężne lub obowiązek naprawienia szkody czy zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Brak więc podstaw prawnych aby sąd w wyroku orzekając nieprawomocnie karę oraz środek karny, który może stanowić przedmiot zabezpieczenia, jednocześnie dokonywał zmiany postanowienia o zabezpieczeniu. Kwestia zwolnienia całości lub części zabezpieczonej od oskarżonego

kwoty (520 zł- k. 169) powinna zostać rozpatrzona dopiero po uprawomocnieniu się rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie z uwagi na zobowiązanie oskarżonego do naprawienia szkody. Sąd wykonujący prawomocne orzeczenie wydane w postępowaniu karnym może uchylić ustanowione w toku postępowania przygotowawczego lub jurysdykcyjnego zabezpieczenie majątkowe realizując jednocześnie cel, dla którego takie zabezpieczenie istniało (por. postanowienie SA w Katowicach z 07.09.2011r. II AKz 587/11).

Jako trafny należy również uznać zarzut naruszenia przepisu prawa procesowego tj. art. 624 § 1 k.p.k. poprzez obciążenie oskarżonego opłatą w kwocie 400 zł oraz kwotą 120 zł tytułem częściowych kosztów sądowych. Z akt sprawy wynika, że oskarżony na etapie wyrokowania był od dłuższego okresu czasu pozbawiony wolności i nie uzyskiwał żadnych dochodów. W ocenie Sądu Odwoławczego obciążanie oskarżonego nawet stosunkowo niewielką kwotą kosztów sądowych jest niecelowe skoro zachodzą podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację majątkową. Z powyższych względów Sąd Odwoławczy zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych w sprawie przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.

SSO Anna Zawadka SSO Ludmiła Tułaczko SSO Włodzimierz Suwała